वडवामारोद्दिति तादृशमित्यर्थः। ता देथे। वियन्तु त्राज्यं पिवन्तु। वसुवन दत्यादि पूर्ववत्॥

त्रथ वितीयमन्त्रमाह। "देवी उषाषा नका। इन्हं यज्ञे प्रयत्याक्षेताम्। देवीर्विणः प्रायाणिष्टाम्। सुप्रीते सुधिते त्रभ्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजः" इति। उषाषा-नक्षणब्दवाच्ये त्रहोरात्राविभमानिन्या वतीयानुयाजदेव्या। ते उभे प्रयति प्रकर्षण गच्छिति वर्त्तमाने यज्ञे इन्ह्रमाक्षेताम् इन्ह्रसाक्ष्ताम्। देवीर्विणः देवसन्विभ्वनीः प्रजाः प्रायाणिष्टां प्रकर्षण प्रापितवत्या। स्वयञ्च सुप्रीते त्रव्यन्तत्रष्टे सुधिते सुखप्राप्तियुक्ते त्रभ्रताम्। सुप्रीत-सुधितण्रब्दा सुख-प्राप्तिवाचका तादृशा देवीर्वा वीतां पिवताम्॥

श्रथ चतुर्थमन्त्रमाह। "देवी जोष्ट्री वसुधिती। देविमन्द्रमवर्द्धताम्। श्रथाच्यन्याचा देवाश्रमः। श्रन्यावाचीदस् वार्थाणि। यजमानाय शिचिते [२]। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज"
दिति। यथा हतीयानुयाजदेवस्य जवासानक्तश्रव्दवाच्ये दे
स्तीमूर्ती, तथा चतुर्थानुयाजदेवस्य जोष्ट्रीश्रव्दवाच्ये दे स्त्रीमूर्ती।
ते च वसुधिती सुखप्राप्तियुक्ते, तादृष्टी उभे दन्द्रं देवमवद्धतां वर्द्धितवत्थाः। तथाक्तभयार्मध्ये श्रन्या काचिद्देवो श्रवा
देवांसि देखाणि पापानि श्रयाचि श्रस्ततः पृथक्कतवती।
श्रन्या दत्रा देवता वार्याणि वसु वरणीयानि धनानि
श्रवाचीत् सर्वतः प्रापितवती। किमध्यं यजमानाय। कीदृश्या
देवी, श्रिचिते कुश्रसे॥